

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Csp/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619202053
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8619202053.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Ivom Paradom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, právne zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, o zaplatenie 3 145 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 2 587,01 eura s prísl. **z a s t a v u j e.**

II. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a.**

III. Žalovanej **p r i z n á v a** náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

IV. **V r a c i a** žalobcovi časť súdneho poplatku v sume 155,50 eura prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 27.11.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 3 145 eur s prísl.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 („ďalej len postupca“) je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 8.4.2014 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0045821451. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1 350 eur a bola povinná postupcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo

2

5Csp/105/2019

výške 45 eur. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany postupcu. Pred odstúpením pohľadávky postupcu na vymáhanie postupca vystavil ku dňu 8.10.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.9.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3 145 eur. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 3 145 eur. Žalovaná si nespĺnila

povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.9.2019, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.10.2019. Postupcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.10.2019 do zaplatenia. Žalovaná túto sumu postupcovi doposiaľ nezaplatila.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 13.7.2020 navrhol žalobu zamietnuť z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie tohto odôvodnenia a s ktorými sa súd stotožnil.

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 8.4.2014.

5. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že postupca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 8.4.2014 uzatvorená Zmluva, na základe ktorej sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0045821451. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1 350 eur a bola povinná postupcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 45 eur. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany postupcu. Pred odstúpením pohľadávky postupcu na vymáhanie postupca vystavil ku dňu 8.10.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.9.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3 145 eur. Žalovaná túto sumu postupcovi doposiaľ nezaplatila.

7. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 5Csp/105/2019-39 zo dňa 9.1.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.2.2020, súd pripustil, aby z konania vystúpil postupca a na jeho miesto vstúpil žalobca.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada,

3

5Csp/105/2019

ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Žalobca vzal späť žalobu sčasti o zaplatenie sumy 2 587,01 eura s prísl. pred pojednávaním dňa 15.7.2020 podaním zo dňa 7.7.2020, teda skôr, než sa začalo pojednávanie. Preto súd konanie v tejto časti zastavil.

11. Žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol. Postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a násl. zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) riadiť aj zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“).

12. Podľa aktuálneho znenia § 17 ods. 1 ZoSÚ „Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon o bankách) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon o bankách) a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne

splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“

13. K tomuto zákonnému ustanoveniu súd poukazuje aj na prechodné a záverečné ustanovenia. Podľa § 25g ZoSÚ „Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.“

14. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení sa na platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ vyžaduje kumulatívne splnenie podmienky podľa písm. a) aj podľa písm. b). Žalobca však splnenie týchto podmienok doposiaľ nepreukázal.

15. Podľa § 2 ods. 1 ZoB: „Banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.“

16. Podľa 3 ods. 2 ZoB: „Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“

17. Podľa § 7 ods. 1 ZoB: „O udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len

4
5Csp/105/2019

„ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.“

18. Podľa § 9 ods. 1 ZoB: „Bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu.“

19. Podľa názoru súdu odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať bankové úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať.

20. Opačným výkladom, by postúpením pohľadávky inkasná spoločnosť prevzala práva a povinnosti banky.

21. Žalobca nijakým spôsobom nedokladoval, že je schopný na 100 % plniť všetky povinnosti súvisiace so správou úveru tak, ako ich mala banka.

22. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka: Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

23. Aktivity žalobcu nepodliehajú povoleniam NBS, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

24. Navyše je potrebné uviesť, že podľa § 92 ods. 8 ZoB postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo. K tomu súd cituje z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/150/2014 zo dňa 19.1.2015: „Súd má za to, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej, nie je právnym úkonom. Znamená to toľko, že platnosti alebo neplatnosti výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade, ak tento faktický úkon vykonaný nebol, neplatným

bude následný právny úkon. Podľa § 45 ods. 1 OZ - prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu keď jej dôjde. Analogicky uvedené ustanovenie treba využiť aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovený písomná forma, a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zasielaný. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca odvodzuje pre seba priaznivé účinky, je práve na tomto žalobcovi. Žalobca však nepreukázal, že by sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala (bez ohľadu na to, či sa s touto výzvou oboznámil alebo nie), a preto súd musí vychádzať z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou.“

25. Na základe vyššie uvedených skutočností súd vyvodzuje jednoznačný záver, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, pretože zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie

5

5Csp/105/2019

bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 ZoB potrebné bankové povolenie.

26. Na podporu tohto tvrdenia súd cituje z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015: „Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa. K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý v konaní ako účastník sporového konania nepreukázal svoje tvrdenie o doručení písomnej výzvy banky žalovaným v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Odvolací súd súhlasí s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, že nepreukázaním tejto rozhodnej skutočnosti nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, a ani nemohlo dôjsť k naplneniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Navyše právny predchodca žalobcu nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa správne poukázal. Namietaná arbitrárnosť, resp. nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia taktiež nebola opodstatnená, lebo odôvodnenie rozhodnutia je jasné, zrozumiteľné a spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Napadnuté rozhodnutie a uplatňovaný nárok žalobcov, jeho právne posúdenie súdom prvého stupňa, odvolací súd nepovažoval za rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Súd prvého stupňa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky, splnenia zákonných podmienok pre postúpenie nesplatennej pohľadávky správne posúdil, s čím sa odvolací súd stotožnil. Predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sa stali splatnými. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky klientovi - žalovaným na splnenie peňažného záväzku, s ktorým boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní a preto dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti. Z tohto dôvodu odvolací súd nepripustil dovolanie v tejto veci, lebo zákonné podmienky na jeho pripustenie vyplývajúce z ust. § 238 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku splnené neboli.“

27. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.2.2015: „Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 04.02.2008 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0493394895, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 150 000,- Sk, čo je 4.979,08 eur. Splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá na deň 20.03.2008 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.01.2018. Bez

pochybnosti je potrebné uvedenú zmluvu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení

6

5Csp/105/2019

Občianskeho zákonníka, ako aj predpisu špeciálnej úpravy, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 28.09.2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., t.j. žalobcom v tomto konaní. Z prílohy k uvedenej zmluve vyplýva, že žalovaní sú v omeškaní 1194 dní. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj Zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takému peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh. Bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých odborných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá. Preto tvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 13.11.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon totiž žalobca nemá oprávnenie. Nebolo preto možné premlčanie počítané od uvedeného dňa tak, ako to namieta v odvolaní žalobca. Odvolací súd ešte uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného odvolací súd vyvodil aj pochybnú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Odvolací súd tiež uvádza, že z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CS zo dňa 28.09.2011 vyplýva, že omeškanie žalovaných trvalo k uvedenému dňu 1 195 dní, čo je 3,27 roka. Za toto obdobie, ak právny predchodca žalobcu by iba predpisoval splátky, poplatky a úroky, takáto postup by nebol postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky.“

28. Z uvedených dôvodov súd vo zvyšku žalobu zamietol.

29. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

7

5Csp/105/2019

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Žalobca procesne zavinil zastavenie konania sčasti o zaplatenie sumy 2 587,01 eura s prísl. Súd vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaná teda mala plný úspech vo veci a uplatnila si náhradu trov konania. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa § 7 ods. 7 tretia veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

34. Žalobca vzal späť žalobu sčasti o zaplatenie sumy 2 587,01 eura s prísl. pred prvým pojednávaním. Predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 557,99 eura s prísl. (3 145 eur - 2 587,01 eura). Preto súd vrátil žalobcovi po zaokrúhlení zodpovedajúcu časť poplatku v sume 155,50 eura zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 188,50 eura (188,50 eura - 33 eur). Súdny poplatok teda zostane v sume 33 eur (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- 8 5Csp/105/2019

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predošlom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 15. júla 2020